

My Priorities

By: Diane Shisk

International Commonality Reference Person for Care of the Environment

Shoreline, Washington.

Farsi Translation:

Vida Mozafarieh

اولویت های من

نوشته: دایان شیسک

شخص مرجع بین‌المللی برای مراقبت از محیط زیست

شورلین، واشنگتن

ترجمه فارسی

ویدا مظفریه

اخیراً شنیدم که تیم میگفت اگر قرار بود مبارزه های ما در عرض چند سال تمام شود، ممکن است منطقی باشد که تمام انرژی خود را برای یافتن و اجرای راه حل ها صرف کنیم. اما از آنجاییکه فکر نمی کنیم وضعیت فعلی چنین باشد، در عوض باید بتوانیم تفکر و تلاش خود را در مدت زمان طولانی تری حفظ کنیم. بخشی از استراتژی ما باید حفظ و تقویت خودمان برای مبارزه طولانی باشد.

به فکر فرورفتم که: اما در مورد وضعیت اضطراری اقلیمی چطور؟ آیا وقتی میدانیم که فقط پنج تا ده سال فرصت داریم تا تغییرات اساسی ایجاد کنیم یا با عواقب خطرناکی روبرو شویم که نمیدانیم چگونه از آن جلوگیری کنیم، باید آنچه 'تیم' پیشنهاد می کند، استراتژی ما باشد؟ از تیم در این مورد پرسیدم و باهم صحبت کردیم. من مرخص شدم، بیشتر در مورد آن فکر کردم و افکارم را اینجا به اشتراک میگذارم.

ما باید خودمان را حفظ کنیم:

اولین ارزیابی مجدد من به شرح زیر است: دانستن اینکه کاری باید انجام شود، حتی به نفع خودمان، همیشه برای ما کافی نیست که بتوانیم در برابر مشکلات خود حرکت کنیم. فقط به این دلیل که ما در یک بحران هستیم و کاری که پنج تا ده سال آینده انجام میدهیم میتواند تعیین کند که آیا انسان ها در آینده وجود دارند یا نه، به ما توانایی بیشتری برای حرکت بر علیه آزدگی هایمان نمیدهد؟ لعنتی! من واقعاً امیدوارم که اینطور شود.

بنابراین هنگامی که ما درگیر یک مبارزه مداوم علیه مخالفت های بسیار بزرگ هستیم، باید سرعت خود را حفظ کرده و خود را حفظ کنیم. ما برای مدت طولانی در یک نبرد بزرگ خواهیم بود.

هر فردی مهم است. زندگی هر یک از ما مهم است. و ما میخواهیم ظرفیت خود را افزایش دهیم. نه اینکه خودمان را بسوزانیم و فرسوده شویم. از نظر عملی، این تنها استراتژی بلند مدت قابل اجرا است. ما یک جنبش جهانی باید ایجاد کنیم. ما نمی توانیم افراد خوب را به دلیل فرسودگی از دست بدهیم. و ما باید افراد زیادی را به سمت خود و جنبش خود جذب کنیم. اگر نتوانیم به آنها نشان دهیم که به زندگی شخصی آنها اهمیت میدهیم، این اتفاق نمی افتد. ما نمیتوانیم فقط انتظار داشته باشیم که آنها به ما بپیوندند و روی اهداف ما کار کنند، هر چند اهداف ما مهم و جهانی باشد.

برای بسیاری از ما تناقض و تضاد بزرگی است وقتی کسی می گوید که کاری را که ما انجام میدهیم مهم است، که میتوانیم سهم قابل توجهی در دستیابی به یک هدف معنا دار داشته باشیم. ارائه فرصت به مردم برای حضور در چنین پروژه بزرگی برای ظهور و ارزیابی مجدد و رهایی آنها مهم است و ما میخواهیم این کار را انجام دهیم. اما نه به قیمت فکر خوب آنها در مورد خود، خانواده خود و جامعه آرسی.

ایجاد تعادل بین سه چیز

من به تعادل سه چیز فکر میکنم:

۱- خودم، خانواده ام، سلامتی، زندگی ام

۲- جامعه آرسی

۳- اقدام در دنیا برای اصلاح امور

هر یک از ما میتوانیم وضعیت خود را تخلیه کنیم و بفهمیم که چقدر به هر یک از زمینه های فوق توجه داریم.

بسیاری از ما در نحوه تفکر خوب در مورد این مناطق آزدگی های بزرگی داریم. اما این اولین آزدگی است که به هر حال باید آنرا تخلیه کنیم. برای داشتن این زندگی متعادل، باید روی کشمکش و تقلا های اولیه ای که ما را گیج و محدود میکند— انزوا، ترس، ناامیدی، ناتوانی، غرق شدن، احساس بی اهمیتی، کار کنیم و در هر سه زمینه علیه آنها عمل کنیم.

احساس دلسردی ما فقط مربوط به شرایط اضطراری آب و هوا نیست. آنها همچنین به زندگی شخص ما، جامعه آرسی و تمام پروژه های بلند مدت ما متصل میشوند. فکر میکنم میتوانیم تصمیم بگیریم که هیچ یک از زمینه های بالا را نادیده نگیریم، اما بیشتر ما باید سرعت یا اولویت هایمان را در حین امتحان کردن تغییر داده، تخلیه کنیم.

ساختن انجمن آرسی

من فکر نمیکنم که بتوانیم بدون تخلیه به اندازه ای که قصد داریم تغییراتی ایجاد کنیم. بنابراین ما باید به ساختن جامعه آرسی ادامه دهیم. ما به منابع جامعه آرسی نیاز داریم و به انجمن آرسی برای آموزش به مردم در مورد تخلیه نیاز داریم که بخشی از راه حل اضطراری اقلیمی است.

وقتی اعضای انجمن خود را تشویق میکنیم که خارج از آرسی اقدامی انجام دهند، باید منابع جمعی را در نظر بگیریم. ما نمی خواهیم آنقدر از مردم بخواهیم که گیج شوند و از انجمن ساختن خارج شوند و یا به درستی به سلامت خود و خانواده شان فکر نکنند.

ما میتوانیم آزدگی هایی را که تعادل را در زندگی ما دشوار میکند تخلیه کنیم. ما میتوانیم و میخواهیم که آزدگی های زود هنگام و اولیه خود را که همه اینها را بسیار دشوار میکند تخلیه کنیم و میتوانیم محدودیت های فردی و جامعه ای خود را در نظر بگیریم، حتی زمانی که در حال تخلیه آنها هستیم.

این کار — یافتن راه خود برای نقشی پایدار و مؤثر در پایان دادن به وضعیت اضطراری اقلیمی و کمک به دیگران در یافتن راهشان — اولویت امروز من است.